

Jochem F. Kruit

van
alles
tot
Maart

Deventer / Nijmegen
2019

Inhoud

verdwaalde teksten

3

gedwaalde teksten

12

verdwaalde teksten

zeus' theorie

ik in de diepe kuil, als bruine lucht
zakt de wereld op me, mijn oren drukken
de deeltjes hoor ik reeds vallen
het doek van afgeslotenheid barst
door het lot der

als parel al glimt
in bergse sneeuwzon
glimt zij dan niet reeds
in slechts de kleur
van zon van

als een beleving
zo sterk is
als slechts de geest
is de geest dan niet
enkel vormgever

want wij voelen
als zien
immers deze gloeden
deze grijze maar comfortabel
gestreepte

dus daarom zag ik
dat zo voor mij, zo
een aangezicht
als een zonnebadende Helena
op geplaveide

ontploffing

maan?

leven?

strepen

bergterrassen

de eerste liederenvertelling

het eerste lied:

nee, dit is een nieuwe rust

het tweede lied:

de warmte ligt als een zonsdeken
glimlachend over mij heen

het derde lied:

ik wacht af
de balken vliegen er doorheen
(met een imposante schaduw
omringd)

het vierde lied:

de troepen staan samen
met mijn troepen
hand in hand en joelen
gooien bloemen:
de oorlog is over

vakantie of verslag van reflectie met vrienden

welkom in mijn lift
mensen maakt het u
comfortabel
we maken
onze reis

[lichten en de *kijk-mij-eens*-geur van benzine]

welkom in onze lift
mensen mijn dank
voor uw participatie
uw inhalatie
wederzijds

[zwart ochtendwater en de opening van dagen]

welkom in mijn lift
mensen ik bied u barmhartig
een warm
bedankt
voor de ontvangst

de tweede liederenvertelling

het vijfde lied:

eigenlijk wil ik niet luisteren
ik weet wat de tonen betekenen

het zesde lied:

de klappen
ze zijn heelalsklappen
wat komt de godheid doen?
hij tikt op de gouden schaal
in zijn perfecte macht
als middelpunt van alles

het zevende lied:

op het hoge gesteente
staat hij als bruine
(doch blauwziende)
zeekustrots

het achtste lied:

nu val ik misschien door de mand maar
seneca genoot nimmer
zoveel van de zon
als ik

een aanzet van een jonge jongen (pompeii)

In de open ruimte. Alles was overal blauw.
De mensen schenen een collectieve warme damp te creëren;
één grote zuurstofbel voor op alleen deze heuvel.
Hier ooit mensen geroosterd in gesteenten van moeder aarde,
nu plaats voor adolescenten – om zich toch vrij te voelen.
De hitte verdrijft pijn of gepeins (en de andere kille bezigheden).

Leopold liep de realiteit weer binnen.
De koele stenen van de straat en het grauw vervuilde asfalt dat naar
buiten rook. Hij was nuchter en stond rechtop,
het zij met ongenoegen.

de derde liederenvertelling

het negende lied:

de patronen die je had moeten volgen
voor de winst van
de onzekerheidsengel

het tiende lied:

de blauwe en de gele sterren
vliegen, wachtend op de geweldenaar

het elfde lied:

daar besloot mijn ziel
mijn onrust te zien
kom ik er nog eens
zal ik de vliegende vleugels
niet vergeten, de samenkomst
van mijn lichten
in die donkere tunnel

het twaalfde lied:

de rust in marmer
geest op veilige afstand
in de lege
beeldenkamer

de toskaanse droom

zwevend de heuvels

voorbij

tussen deze hogere aarde

geluid niet-bestaand

niet bestand

tegen de immer

imminente vreugde

als perfecte muziek

de vierde liederenvertelling

het dertiende lied:

in pak in mijn
bovenkamer zolderkamer
mijn oranje-zwart geluksgevoel
oude italiaanse hoeken
(ik bedoel
gewelfd waar mogelijk)

het veertiende lied:

oxymoronisme
in de lucht
immer de zon

het vijftiende lied:

de zonkant
spiegeling van maankant
de bedkant dagkant en
nachtkant
ik was immanuel

het zestiende lied:

ik was volwassen

gedwaalde teksten

opgegroeid

het bed is van carbonpapier
en wekker met een uur
hier waren wij dus hoofden samen
met een zon die echt
niet onder kon – gloeiegloei
derhalve wij verdoofden

het bed is van carbonpapier
ik wil er niet op slapen
kopietjes worden duur verkocht
doch wekker met een uur
ik kan er wel van gapen

het bed
                    is van carbonpapier
ik hou niet van het kraken
maar toch wekker met een uur

het bed is van carbonpapier
we zagen hitte wierook heet bedaren
vervolgens wekker met een uur

het bed was van carbonpapier
en wekker korte duur

maar ik kon enkel waken

I x I geruit

gevuld met lijnen
(maar dan van metaal)

eeuwig opgesloten in de inkt
(doch hier dan door teer)

vingers vol verkramppt
(minder maar minstens zo bevuild)

en beiden weggesmeten
(toch met dit: het leven)

iuppiter sum

slik maar
een wikkelsteen
verteer hem eerder
dan mijn broeders
dan mijn zusters

ik lig onder open hemel
slaap beter
nu het nog mag
ik nog verboden,
verbannen ben

en braak maar
wanneer je merkt
dat ik heb overwonnen –
oppergod zal zijn
kronos overstijgend

blauw en geel en blauw & geel

en toch haatte
je de kleuren
die jou hier
en overal maar
brachten
niet keken naar je
paspoort of
oneindig zachte stem

een laf gedicht

warme douche sidderend water hete druppels vaarwel kater

de derde slag om ieper

en ver
weg, zo ver
over natte landen
door- en drassig en
broekspijpen
tot vuile zweren geworden

bruin onder, grijs
boven scherven in het
rond gevallen blad
kan ik geen
kleur
meer geven

god niet langer nog meer
staan meer horen nog een
zompige mars
mijn voeten zwart

we slapen
in modder
we sterven
aan gas

l'autunno

zwevend langs zilte wolken
koud –
nagels bijna blauw

hemel kleur van salmiak
regen –
vlug naar binnen gauw

grond bezaaid met groenbruingeel
blad –
elk zullen zij ook vallen
(voor jou)

boson en fermion

van niks kwam
naar alles gaat

enkel gas of ster
supernova en quasar

ik was elk
was ieder

zal voor immer
en altijd

al dat weer worden
ook al dat weer zijn

oogkleppen of de grote ruiten

ik zweefde voorbij
    ogen volgden vlot
ik zweefde je voorbij
    as smeult maar kort

en nu zweef ik je voorbij
    blik inclusief een boodschap
jij die met jouw kijkers zei:
    ‘maar ik dacht dat je dood was’

verzekering/euthanasie

op de aanschaf
tot je wil
zolang het leeft
als je wil
als je durft

tot je ma dood zal
gaan of ze wil
té geleefd
want ze wil
als ze durft

spoor 3b

sta stil en ze varen
over kanalen van metaal
nooit geruis-
loos maar in mijn hoofden even
dat zwijgende geluid

mijn wens slechts daar
blind te kunnen zijn en
lijnen volgen moeten
enkel voelen
waar ik veilig ben

voelen waar
ook het lawaai
voor de stilte voor
de eeuwen door
ons kan worden ingeruild

guur of 126 bpm

zwarte wanden
klamme handen
benen in
on-
onderbroken beweging

synthesizer
drommend, golvend
door de ruimte
en galmend in mijn
hersenomhulsel klinkt

kick – hat – kick – hat – kick – hat – kick- hat – kick – hat –
kick – hat – kick – hat – kick – hat – kick- hat – kick – hat –
kick – hat – kick – hat – kick – hat – kick- hat – kick – hat –
kick – hat – kick – hat – kick – hat – kick- hat – kick – hat –
kick – hat – kick – hat – kick – hat – kick- hat – kick – hat –
kick – hat – kick – hat – kick – hat – kick- hat – kick – hat –
kick – hat – kick – hat – kick – hat – kick- hat – kick – hat –
kick – hat – kick – hat – kick – hat – kick- hat – kick – hat –
kick – hat – kick – hat – kick – hat – kick- hat – kick – hat –
kick – hat – kick – hat – kick – hat – kick- hat – kick – hat –

in 126 bpm
tot de zon zich
weer liet zien
en wij wachtten op
de eerste trein

vloek der zieners, vloek der kijkers

ogen zuur
in de verte
ik zie je je nek
buigend strekken
terwijl we door-
razen, dwaze
mensen voor ons
moeten laten

stoppen als ze nog niet klaar zijn om hun laatste dood in de ogen
aan te kijken

op haar
lijk je
door draaideuren
met glas in-
en afgesloten en
afgesloten toch
maar
begraven
want stel
je zou (.....)

beaujolais

lever
reeds voor de helft
met purper beschilderd
rode vlekken
die enkel jij
en de wasmachine ziet

vingerafdruk
glanzend geperst
op goedkoop kristal-
glas, je lippen van druiven
die zelfs dionysus
niet zou weerstaan

ratio/irratio

tegen jou en jou en jou et cetera

zout op dichte wonden
slakken water geven
wolken bodem bieden
volgroeien en vollopen
tot mijn handen hen
als eieren boven jouw hoofd
krakend deden openbarsten
druppels die kwaad maar
toch verkoelend verlichtend
je cellen kookten
rookten en de geur
steeg weer ten
hemel, de uittorende
olympus

het offer
afgerond
(maar raak
mijn resten
nog maar
eens kwijt)

somnia

we vliegen
door kleuren
geluid en geuren
langs wezens
niet van hier
langs bloemen
die anders bloeien

zintuigen herontdekt
klam of koud of
warm of droog
onze handen
ineengesloten
als serpentes
in elkaar gekruld

of is ook dat
een hallucinatie?

stilleven: gier in veld

voor A.M.G.

samen en de witte lakens
roze wand je gaat
hem overschilderen
mijn volle cabernet
nog op het tafelblad
hals geknapt
met kurkentrekker
te haastig
naar gehapt

ik tussen al die dichters
steel wat boeken uit je kast
zocht in het tapijt
nog naar wat scherven glas

viel ik ooit zo snel in slaap
en droomde dan
ook weer in het wit-

dat alles na een kaartje
kinderfeestje

‘ik vertel niet
wat we gaan doen
maar neem
je lenzenvloeistof mee’

dwaaltekst

wanneer dan een punt
of twee
een eind of -resultaat

wellicht wat tekens interpunctie
of paren aanhaling die mij
zeggen wat ik zeg

kleine rechte kapitalen
of toch slordig
kutcursief

misschien nog strepen en
wat halen
inkt in overvloed
jochem kruit bestaat alleen in blauw of zwart
de balpenkleuren van mijn bloed